

Ни веселијих боја, ни тужнијег света!

Пред карикатурама Миланка Каличанина осим дивљења, увек исто питање: Да ли смо то заиста ми и није ли то неки други, туђи свет, свет чудесног творца чија рука исцртава линију која сведочи и прориче. Линију која опомиње, саветује и прети! Јер, мало је смешног у свету овог творца, а ако смеха и има, има га ироничног, има га најчешће тужног. Ни веселијих боја, ни тужнијег света!

Највећи део стваралаштва Миланко Каличанин је посветио свом национу. Србину - проклетнику, страдалнику и губитнику, бескућнику и скитачу. Сва наша мука, све оно што смо били, што јесмо и што ћемо бити налази се у овом делу пред којим ће још дуго Срби гледати себе као у огледалу.

Ја не знам некога ко је јасније и недвосмисленије поручио: ЈЕСТЕ, такви смо, а баш као такви ћемо трајати и опстајавати упркос свему, и насупротив свега. И баш такви, и баш зато и оправдавамо своје постојање. ТОМ опстанку, том постојању, не мали допринос даје својим мајсторским стваралаштвом и Миланко Каличанин.

Димитрије Јовановић